

INFÖR 1972

Under det gångna året har vi, trots vikande konjunkturen på många håll i världen, kunnat glädja oss åt en större ordergång än vi haft under något tidigare år, ca 25 % större än 1970. Vi nådde visserligen inte vad vi hade budgeterat, vissa kunder har väntat med att lägga ut order och konkurrensen har samtidigt hårdnat, men vår orderstock är tillfredsställande.

Verkstädernas utleveranser och därmed vår fakturering har fortsatt att öka i tillfredsställande takt. Vi väntar, att den totala faktureringen för 1971 skall bli ca 20 % högre än för 1970 och därmed motsvara vad vi budgeterat.

Under tidigare år har orderstocken ökat mera än faktureringen, och leveranstiderna har därför ständigt ökat. Vi väntar oss nu en viss förbättring i detta avseende. Om faktureringen fortsätter att öka i samma takt som nu, borde vi under de närmaste åren kunna uppnå, att leveranstiderna successivt minskar till mera normala värden, vilket är av betydelse i den alltmer hårdnande konkurrensen.

Bakom dessa goda resultat ligger mycket arbete, särskilt i form av samarbete. Antingen det gäller vikti-

gare kundbeställningar och förhandlingar eller leveranser till kunderna, är det ju som vi alla vet nödvändigt med ett gott samarbete mellan försäljningspersonal, planeringsinstanser, tekniska experter och verkstadspersonal av alla kategorier. Ingen nämnd och ingen glömd, men vi kan otvivelaktigt glädja oss åt ett ständigt förbättrat samarbete mellan alla berörda. Ett av de viktigare resultaten av detta är det samråd mellan planeringspersonalen på T och TV beträffande utleveranser och fakturering som pågått kontinuerligt under året.

Det räcker emellertid inte med ständigt ökande försäljningsvolymerna för att vår verksamhet skall bli framgångsrik. Den måste också vara ekonomiskt sund. Och därmed är jag inne på ett kärt ämne: kostnaderna. Det är nödvändigt att ständigt hålla ett öga på dessa, kanske särskilt i en tid av framgångar, då man lätt kan bli förblindad och tror, att man kan ha råd med allting.

Den viktigaste men samtidigt dyraste av våra resurser består av oss själva. Det är nödvändigt, att alla ser till att den utnyttjas på allra bästa sätt. Detta är ännu viktigare, eftersom ständiga

Forts. sid. 2.

Försäljningskrönika

År 1971 har ur försäljningssynpunkt inneburit flera remarkabla händelser värda att nämnas i en summering inför årsskiftet.

Vår omsättning har naturligtvis baserats på försäljning av Multiplex i M4-tekniken. Det är glädjande att märka, att M4 fortfarande är och säkert under många år framåt kommer att vara mycket konkurrenskraftigt. Under året har vi levererat det 1800:e kanal/60-gruppblocket i denna teknik.

Flera specifika händelser gör, att vi säkert kommer att minnas det året som gott. 1971 var det året, då vi levererade världens första för kommersiellt bruk avsedda 60 MHz multiplex. Ur teknisk synpunkt är det en prestation och ur försäljningssynpunkt är det en början till ett nytt skede för användningen av koaxialkabeltekniken. Intresset för 60 MHz har märkbart stegrats under de senaste två åren i många länder. Det ser ut som om vi och Televerket skulle bli sannspådda, att 60 MHz-systemet blir 70-talets bredbandssystem för koaxialkabel.

INFÖR 1972 Forts.

lönestegringar gör, att vi helt enkelt inte har råd att anställa många nya medarbetare. Detta är ett faktum som vi måste leva med. Om vi skall överleva. Och det skall vi. Jag är övertygad om att vi skall finna lösningar, som är tillfredsställande för både personalen och företaget.

Ett hjärtligt tack för alla goda insatser under 1971. Till er själva och era familjer:

EN GOD JUL och
ETT GOTT NYTT ÅR 1972.

Sten Engström

1971 kommer vi också att minnas som det året PCM fick sitt genombrott hos oss med viktiga beställningar både från Norge, Danmark och även Finland, 30-kanals PCM är definitivt ett system, vars marknad under 70-talet blir mycket stor. Det är därför glädjande, att vi i försäljningen kan referera till Skandinavien som vår hemmamarknad. 1972 kommer att bli ett mycket intressant PCM-år för oss.

1971 kommer vi också att minnas som det år, när Sverige och Skandinavien fick sin första satellitstation i Tanum. Våra leveranser omfattade Multiplex-utrustningen och den manuella växeln för tjänstekanaler, som specialgjorts hos G, S och T. Invigningen skedde programenligt 3 december trots mycket pressat leveransprogram.

1971 kommer vi också att minnas som det år, då vi på försäljningen verkligen började märka ökningen av våra produktionsresurser. Vi har för första gången på flera år kunnat erbjuda något kortare och mer rimliga leveranstider till våra kunder.

Våra produktionsresurser utomlands har också börjat komma i gång, och det första 60-gruppblocket har levererats från TIM-fabriken i Mexiko till Telmex. Denna produktion liksom den vi startar i Sao Paulo är viktiga "instrument" i vår marknadsföring för att vi skall hålla och befästa våra positioner i Mexiko och Brasilien.

Att kunna offerera kortare leveranstider kräver också en noggrannare intern övervakning. Under året har denna övervakning blivit allt bättre och bättre. Jag tror vi kan säga, att vi är på väg mot vårt mål "att bli världsbest även på leveranser".

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR

J. Holm

Teknisk krönika

Under 1971 befäste T-divisionen sin plats som en av de främsta i världen inom vårt teknikområde. Leveranserna av 60 MHz-terminaler, dvs. bär-frekvenssystem för 10 800 kanaler, skedde planerligt i maj månad till svenska televerket. Detta var den första leveransen i världen av ett system av denna storleksordning och avsett för kommersiell drift. Planeringsmässigt har detta projekt varit en fullträff trots stora tekniska svårigheter och trots att detta var ett av de största projekt vi genomdrivit. En mycket fin laganda bland alla konstruktörer bidrog till denna framgång.

PCM-systemets fältprov kom i gång under 1971, något försenat, men nu är systemet i drift mellan centrala Stockholm och Fittja. Många svårigheter i samband med installationen har övervunnits. Bland annat visade det sig, att en del kabelbrunnar, där mellanförstärkarna skulle placeras normalt, var vattenfyllda. Det innebar läns-pumpning varje gång man behövde komma åt förstärkarna. De reguljära leveranserna kommer att starta planerligt under 1972.

Introduktionen av PCM i vårt produkt-sortiment innebär bl. a. att vi fått en helt ny typ av provningsförfarande. För de digitala apparaterna i PCM-systemet har utvecklats en speciell provningsautomat, som bygger på en omfattande digital jämförelse av mätobjekt och normal. Själva mättiden är mindre än 1 sekund, vilket möjliggör ett mycket effektivt utnyttjande av provningsautomaten.

Ett projekt, som kanske inte märkts så mycket i organisationen som de två ovannämnda, har varit terminalutrustningen till den skandinaviska satellitstationen i Tanum i Bohuslän. Detta projekt har inneburit mycket applikationsarbete för anpassning till speciella tekniska specifikationer. Tiden har varit mycket kort mellan beställning och leverans, men vi lyckades med projektet, och utrustningen var klar för invigning planerligt den 3 december i år.

På senare år har en ny teknik börjat användas för tillverkning av elektronikutrustning. Den har fått namnet hybridteknik och innebär, att ett flertal motstånd framställs samtidigt på ett keramiksubstrat genom ett screentryckförfarande. Transistorer och mikrokretsar monteras direkt i chipform på substratet, som därmed kommer att vara en elektrisk och mekanisk enhet. I vissa T-produkter torde det vara lämpligt att införa sådana hybridkretsar. Fördelarna väntas bli lägre tillverkningskostnad och mindre utrymmesbehov.

I vårt konstruktionsarbete på nya utrustningar har de förhoppningar vi ställde på vår dataterminal för tekniska beräkningar blivit helt infriade. Resultat av stor ekonomisk betydelse har uppnåtts.

Vi tackar våra medarbetare för alla goda insatser under det gångna året och önskar samtliga en god jul och ett gott nytt år.

Ola Eklund

Sten Olof Johansson

Många tack

Vi gratulerar i år följande medarbetare på T och TV och tackar dem samtidigt för ett mångårigt gott arbete, som nu belönats med guldmedalj eller bronsplakett.

På T:

Carl-Gustaf Månsson (guldmedalj)

samt

Ingvar Bähr, Nils-Olof Carlsson, Viktor Eriksson, Rickard Flodell, Roland Hagermo, Hugo Hallberg, Signar Höglund, Arnold Krimm, Gösta Mattsson, Dennis Parming, Endel Parsman, Artur Sunnervall, Nils Tangen och Bo Åslander (bronsplaketter).

På TV:

Gustav Engström, Lennart Isoz och Ture Pettersson (guldmedaljer)

samt

Agneta Ahlström, Bengt Arvidsson (NG), Robert Augstsprogis, Thore Ejefjord, Evert Ericsson, Karl-Erik Eriksson, Aleksander Eskemark, Holger Grytberg, Britta Gustafsson, Charlotte Höbeda, Gurli Johansson, Elmar Kriisa, Sven Larsson, Rolf Olsson, Linnéa Palm, Olof Ryman, Heljo Saul, Otto Sülle, Märta Söderbom, Erik Wedman, Martin Werner, Maj Westrin, Leontine Voosel och Stig Wärnberg (bronsplaketter).

Sten Engström

Ture Pettersson

Vi alla på T och TV ber att få hjärtligen gratulera Göte Jonson, vilken också tilldelats bronsplakett i år.

T-STAKO jubilerar

T:s Standardiseringskommitté, T-STAKO, som består av:

T/KrbC A Almgren (ordförande)
TVpC S Lindhe
T/KeA J Pugerud
T/KkA P O Harris
T/KrA K Axelson
T/Krx I Gustafsson

avverkade onsdagen den 8:e december, 1971, sitt 600:e sammanträde. Till detta sammanträde var också T/KC, O Ekholm, bl. a. i egenskap av tidigare T-STAKO-medlem, och ing. W Foucard, i egenskap av hedersordförande, tidigare T-STAKO-ordförande och medlem sedan begynnelsen, speciellt inbjudna.

Ing. Foucard, pensionerad sedan 28:e februari, 1967, har gjort följande tillbakablick:

T-STAKO; dess tillblivelse

Några år före T-STAKO:s tillblivelse maj 1952, var T mitt uppe i konstruktionsarbeten på bl. a. 960-kanal koaxialsystem i byggsätt M2. Jag hade då hand om T:s mekaniska ritgrupper och kunde väl följa ritarbetet. Ett förhållande, som förargade oss mycket på ritkontoret, var, att el-konstruktörerna gav ritkontoret i uppdrag att rita den ena likartade panelen efter den andra trots påpekanden att det var mycket minimala skillnader mellan panelerna. Anmärkningarna gällde speciellt strömfördelningspaneler, nätanslutningspaneler och liknande, där varje ny panel tog många ritarbetsveckor, för att inte säga ritarbetsmånader, i anspråk. Dessa ritningar var i de flesta fall stora och detaljrika. - En normal strömfördelnings-

Forts. nästa sida.

T-STAKO . . . forts.

panel skulle ritas i skala 1:1 och det betydde en ritning, som täckte hela ritbordet. Därtill kom ytterligare tre stora och detaljrika ritningar nämligen principalschema, förbindnings-schema och nyckelschema (som de kallades då).

Då de enskilda el-konstruktörerna ej ville lyssna på mina förslag att standardisera sådana utrustningar, vände jag mig till dåvarande TbC Ragnar Stålemark och talade med honom om saken. Ragnar blev genast på det klara med att något måste göras åt dylika missförhållanden. Han sammankallade sektionschefer och mig till ett sammanträde den 14. 5. 1952. Detta sammanträde resulterade i tillblivelsen av T:s standardiseringskommitté (Stako) av permanent karaktär. Det var Ragnar som föreslog namnet Stako. Tyvärr kom det att stå i protokollet, att standardisering av strömfördelningspaneler och nätanslutningsaggregat redan i stort sett var utförd. Detta var en vilseledande uppgift Ragnar fått. Hade så varit fallet hade jag ej haft anledning gå till honom och anmärka på förhållandena.

Denna uppgift tillsammans med instruktionen att vinklar, byglar, kåpor skulle normeras som standard kom att trassla till standardiseringsarbetet till en början, då man endast genom att först utforma och standardisera konstruktionsutförandet i stort kan standardisera de mekaniska detaljerna. Representanter från T:s olika sektioner samt undertecknad utvaldes sitta i kommittén. Åke Johansson blev sammankallande. Jag övertog den rollen efter ca 70 sammanträden.

De första sammanträdena präglades av kraftiga åsiktsskillnader angående efter vilka principer standardiseringsarbetet skulle bedrivas - detaljer kontra sammansatta konstruktioner.

Så småningom kom Stako-arbetet in i lämpliga banor, och en standardisering gjordes, dels av elektriska komponenter, speciellt inköpta dylika, och dels av konstruktioner på T i stort. Individuella önskemål beträffande konstruktioner på T fick ej komma till utförande utan Stako:s godkännande och begränsningsvillkor.

Före Stako hade el-konstruktörerna plockat el-komponenter ur utländska tidskrifter i stor utsträckning och satt in i sina konstruktioner. Förråd och förrådskartotek överhopades med små lager av en massa olika komponenter. Det tog flera år innan dessa missförhållanden undanröjts genom Stako:s klassning av komponenter i klass 1 och 2 för förrådshållning och klass 3 för experiment och engångstillverkning.

En liten belysande episod:

Stako-protokollen gick inte endast till T-personal utan även till intresserade på HF, bland andra även till ing. Percy Broomé på D. Han omtalade en gång för mig, att "Ledningen" hade till honom uttryckt sitt ogillande över T:s förrådshållning av komponenter. Han hade då sagt till vederbörande, att T:s Stako höll på med sanering och att det nog ej skulle dröja så länge till innan det blev goda resultat av det arbetet. Han hade följt protokollet från T med intresse, sade han.

De första åren av Stako:s arbeten våldade irritation bland konstruktionspersonal, och ofta fick jag höra, speciellt när jag hade ärenden på laboratorierna, att "Stako sätter käppar i utvecklingens hjul". Stako kämpade emellertid vidare, och allteftersom Stako:s uppslagspärmar blev tillgängliga för all konstruktionspersonal på T, och även för personal på HF m. fl., blev Stako populärare.

HF/X bildade några år efter T ett eget Stako och då överenskom T och HF/X att resp. kommittéer skulle döpas till

Forts. nästa sida.

Brev från Anna-Lisa

Det är nu över femton år sedan jag började städa böcker, tidskrifter och papper på T. En dag förebrådde jag en av T:s större tekniska begåvningar, att han, som själv ville ha önskad litteratur snabbt, aldrig lämnade ifrån sig något till någon annan. Med en o-efterhärmlig gest drog han ut skrivbordslådorna och sa: Är det meningen, att djungelns lag skall upphöra och att vi skall inordnas i ett socialt samhälle, så var så god och tag vad Du vill ha.

Han formulerade då, vad jag tycker vi har lyckats någorlunda med på T. Ett gemensamt ansvar för varandra, då det gäller teknisk information. I stor utsträckning delar många med sig av sitt kunnande, ger goda tips och lämnar litteraturförslag. Teb skall ju vara ett handbibliotek för alla.

Teb är egentligen ingenting i sig själv utan endast en liten del av HF/UB:s bokbestånd. Ett gott underordnat samarbete med Ub är en förutsättning för Teb:s existens. Ub:s personal har alltid varit mycket hjälpsam, och utan Renate Kaasiks stöd i besvärliga situationer och Kirsti Johanssons tålmodiga organisation av tidskrifter hade jag aldrig lyckats ens någorlunda sköta mitt arbete.

T-STAKO . . . forts.

T-STAKO och X-STAKO, med versaler i hela namnen. Andra avdelningar har bildat egna STAKO, och vad jag vet, har ett kraft-STAKO bildats för hela firman med representanter från olika divisioner.

Winston Foucard

Kommentarer:

Foucard fungerade som T-STAKO-sekreterare fr. o. m. sammanträde 76 (24. 2. 1954) och som ordförande fr. o. m. sammanträde 144 (27. 6. 1956), 147 (19. 9. 1956) t. o. m. sammanträde 500 (22. 2. 1967). - X-STAKO bildades 1956.

Vi har försökt hålla Teb "smalt" för att på ett begränsat utrymme få plats med så mycket som möjligt av det som just T behöver för sin teknik. Däremot har vi försökt att åstadkomma det djup, som erfordras. Teoretiker av högsta klass bör få sina intressen tillgodosedda, och labb-personalen bör hitta något till hjälp med de praktiska lösningar, som de önskar. Försäljningen har ju också sina speciella önskemål, vilka vi sökt beakta.

Tidskriftscirkulationen är ett kapitel för sig. Om, för att inte säga, när man vill förtvivla över en del "cirkulaters" tidskriftshögar, har man bara den dubiösa trösten, att ingen hittills riktigt lyckats med att få en omfattande cirkulation att flyta friktionsfritt.

Då nu Maud Engzelius övertar arbetet på Teb, hoppas jag, att Ni blir lika snälla och hjälpsamma mot henne som Ni varit mot mig. Utan intresse från låntagarna kan ett sådant här bibliotek inte fungera, och det är ju för Er vi finns till. Mitt arbete här har roat mig i alla år. Ibland har kanske min entusiasm slagit över, och någon har tyckt att jag varit besvärlig. En gång hjälpte jag en av mina unga kunder att leta efter litteratur, klockan närmade sig fem, men jag fortsatte att plocka fram artiklar, som jag visade, för att han skulle ta del av innehållet. Plötsligt utbrast han ur djupet av sitt hjärta: "Det är allt förbannat tur för Dina pojkar, att Du arbetar borta".

Tack för att Ni stått ut med mig, och tag väl hand om Maud. Er tillgivna

Anna-Lisa

Hjärtligt tack, Anna-Lisa, för all Din goda hjälpverksamhet under åren - inte minst för distributionen av T-bladet till när och fjärran. Må Du njuta Ditt välförtjänta otium bland något mer skönlitterära hyllmeter.

Red.

På Mahatmans tid

Dunk, dunk, dunk - hörs det långt bort i fjärran. Jag befinner mig i ett slags halvvala, ideligen smågungad, där jag nedstoppad i min sovpåse ovanpå en slaf tillbringar natten ombord på nattåget från Bombay på väg norrut mot Ahmedabad. Om jag tittade ut, skulle jag inte se annat än becksvart mörker eller en tropisk måne svepa in landskapet, som i dessa trakter är mest slätter, i ett odefinierbart skimmer. En ljum, tropikdoftande luft skulle rusa emot mitt ansikte, och säkerligen skulle jag få något skräp i ögonen. Men varför skulle jag titta ut - här i kupén är det lika mörkt och lika varmt, och inte behöver man få skräp i ögonen. Det har man mellan tänderna i stället i form av sand. Det är torr-tid utanför.

Sovdvalan är orolig. Det monotona dunkandet från skenskarvarna avbrytes ibland av ett klickettiklack och lite extra omskakning, när man passerar någon växel, och ibland hör man det karakteristiska ljudet, när tåget kör över en bro. Naturligtvis stannar tåget på en del ställen, och man hör en massa röster, ivriga, högljudda, grälände, ängsliga, grova, pipiga, gamla, unga, skratt och gråt. Jag struntar i vad som händer på stationen. Jag vill försöka sova. Jag är nu, när vi skriver år 1935, en ganska ung LM-ingenjör, som är på väg att installera en bf-utrustning i Ahmedabad (A-bad) och skall i morgon ge mig i kast med de problem en nyanländ kommer att stå inför i ett helt främmande land.

A-bad är en stor textilstad (ca 400, 000 invånare) med många spinnerier och väverier. Här finns också många byggnadsverk från Indiens storhetstid. Min första morgon i staden blir en av de sedan ständigt återkommande nya upplevelsorna. Min revelj skulle för några månader framåt bli ett rytmiskt klafs, klafs, blandat med ett evigt tjatter av mänskliga röster. Hotellet ligger nämligen intill en bred, nu torr flodbädd,

där en smal, slingrande vattenfåra under torrtiden får tjänstgöra som allmän tvättplats. Klafset är det ljud, som uppstår, när våta kläder slås mot en sten för att bli rena. Jag förstod senare varför mina skjortor efter hand blivit så fransiga.

Så småningom har jag lärt mig att tycka om denna revelj, dels för att den får mig ur sängen i den sköna, alltid soliga morgonen, dels för att jag kan fördriva en kort stund med att studera den myllrande scenen. Ibland tar jag en promenad bland dessa människor, och det finns mycket att iakttaga på nära håll.

Men jag är ju här för att installera telefonutrustningar, och jag börjar med att ordna transport av de helkablade, fullbestyckade, blytungastativen. Det finns inga lastbilar, utan stativlådorna lastas på tvåhjuliga kärror, som dras av ett par tre personer, och naturligtvis finns inga hjälpmedel för lyftning. Men allting går, och sedan jag skaffat en träbjälke att ställa stativen på, talat med "bysmeden" angående järnkonstruktionen, kommer utrustningen så småningom i gång, och min kollega i Bombay, Ragnar Stålemark, och jag kan utbyta vårt första "Hej, hur har Du det."

Det finns inga säkra vägförbindelser. Den som försöker sig på att åka bil mellan landets olika delar, ger sig ut på verkliga äventyr, och speciellt under regntiden kommer man inte långt. Bästa sättet att resa är med nattåg och då med egen sängutstyrelse. På de mindre orterna, där vi har installationer, finns varken hotell eller restauranger.

Vid några tillfällen besöker jag en sådan station, som väl aldrig förr sett en turist, hotell eller restaurang, och jobbade mellan nattågen. Första gången bjuder chefen på mat. Det är svårt att hålla god min i elakt spel. Maten är så starkt kryddad, som indisk mat

Fort. nästa sida.

Mahatman . . . forts.

kan vara, att jag förlorar i känseln i munnen för en god stund. Nästa gång jag kom till detta ställe, ursäktade jag mig med att jag haft mat med mig, vilket är mest vanligt under sådana förhållanden och tas inte illa upp.

En annan episod var, när Ragnar och jag under ett möte på halva sträckan aven slump inbjöds att delta i firandet av BARODA-maharadjans regeringjubileum. Tillsammans med en del indiska tjänstemän bjöds vi på mat i ett tält uppsatt i maharadjans "trädgård". Någon maharadja såg vi dock inte till, men jag visste hur han såg ut från bilder i tidningar. Vid detta jubileum får jag för första gången se en procession med elefanter och vad därtill hörer - något som man nu för tiden inte ser så ofta.

Jag minns, när jag en gång mellan två nattåg sökte efter ett fel i en mellanstation, hur felet försvann, då jag stoppade in ett snöre för att göra mätningar. Felet återkom inte, och det var bara att ta nattåget hem. Det blir faktiskt så, att man säger "hem", fast man är långt ifrån ens eget verkliga hem. Efter någon tid återkom felet, och jag gjorde ett nytt försök smygande på tå under varje manöver. Jag kom något längre under första försöket men ett-tu-tre, så var felet borta. Något måste göras, men sparkar och slag hjälpte inte. Dagen gick men inget fel. Skulle jag vara tvungen att resa hem med oförrättat ärende. Nej, så här får det inte fortsätta. Hotell finns inte, men med personalens tillmötesgående får jag sova i en enkel säng (de indiska) sängarna kan verkligen vara mycket enkla), utställd på en öppen veranda. Så mycket sömn blir det inte. Det är varmt, och nattens alla ljud registreras på mina trumhinnor, utan att jag kan förhindra det. Med undantag av ylande hundar tjusas jag alltid av dessa nattliga ljud. Där hör man skogsduvornas dova kutter natten igenom, och ljud från andra fåglar både vilda och tama, bråkande får, råmande kor,

mänskliga röster, och många av de odefinierbara ljud, som bara finns i tropikerna. Alla dessa ljud blir en vana efter hand, så de stör egentligen inte sömnen, som man skulle tro. Annat skulle det vara om ett lejon kommer tassande och ryter till i örat på mig, där jag ligger obeväpnad på den oskyddade verandan. Då skulle jag bli ordentligt skraj.

Allting har ett slut, även om detta "allting" kan komma igen flera gånger, så även denna natt - utan skråmor eller ormbett. Jag laddar upp mig med "de' va' som själva den, om jag inte skall klara felet, som jag jagat flera gånger". Går det inte med pock, så går det med lock. Under natten var felet på plats igen, och före lunch hade jag det i säcken efter ett mycket lurigt knep, som är för långrandigt att här beskriva. Samma kväll kan jag ta tåget hem ganska belåten, mysande över hur listig jag tyckte mig ha varit.

När jag nu ser tillbaka på en sådan här händelse, kan jag mycket väl tänka mig, att våra dagars installatörer då och då råkar i liknande situationer att med enkla medel avhjälpa ett mycket kinkigt läge. Kinkigt inte bara för installatören utan även för företaget.

Ja, så var det rubrikens "Mahatman". Den historiekunnige förstår, att jag syftar på Mahatma Gandhi. Han lär ha börjat sin kampanj just i A-bad och blev så småningom en av Indiens största politiska personligheter.

Philip Odland

Ett hjärtligt tack till Philip Odland, som går i pension i och med årsskiftet, för alla intressanta artiklar i T-bladets spalter. Om berättarlustan skulle pocka över även i fortsättningen, är Du synnerligen varmt välkommen med Dina manuskript.

Lycka till, Philip.

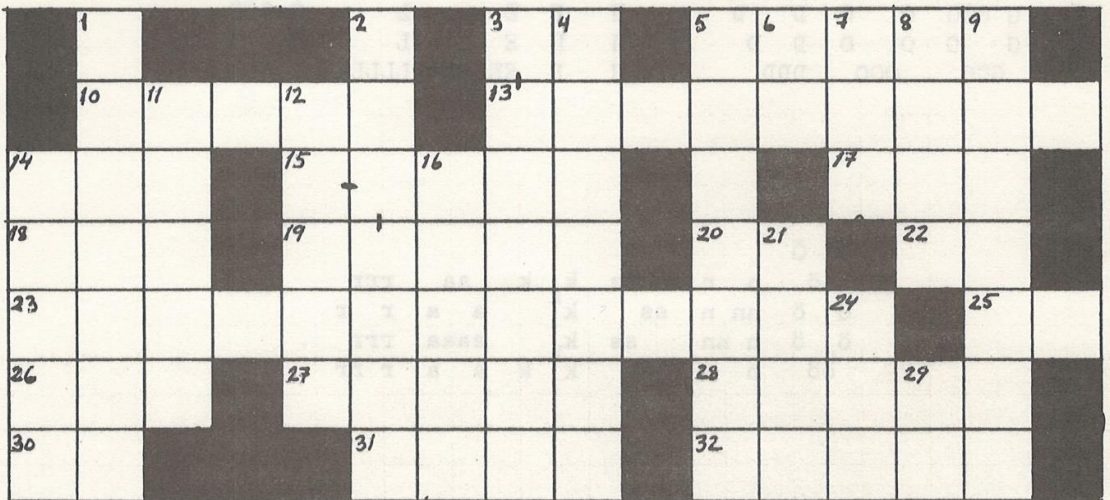
Red.

OBS! JULPRISTÄVLING OBS!

SEX HEMLIGA VINSTER DELAS UT

En liten julnöt, som Ni lätt knäcker i mellandagarna - dock endast på fritid - kan vi denna gång tack vare välvilligt tillstånd ovanifrån kosta på våra kära läsare. - Hjärtligt välkomna med Edra lösningar, senast den 20 januari 1972, till TN/T/Fr G. Fagerström. Det kan löna sig. Insändarna av de sex först öppnade, rätt ifyllda korsorden belönas nämligen med var sin hemlig, men fin nyårgåva. Lycka till!

Vågrätt

3. Vår Sten
5. Engelskt anbud.
10. Fatalt om föredragshållaren skulle drabbas därav.
13. Får vi allt fler inom Tellus.
14. Sådan karl hjälper sig själv.
15. Är ju våra konstruktörer.
17. Torka.
18. Kluven.
19. Svårt att nå.
20. Upplöstes 1939.
22. Lynx.
23. Kännetecknar ibland beskrivningsförfattaren.
25. Villande i visan.
26. Visas positivt på Verandan.
27. Skriv här vad som - bäst!
28. Är såväl skattebördan som - kobran.
30. Växer som gräs.

31. Har vi inte morgondagen.
32. Bör föregå handling.

Lodrätt

1. Är grisfoten.
2. Uppbjudande rubrik på anslagstavlan.
3. Efterlyser manus - oftast förgäves.
4. Var insändaren i förra numret.
5. Ingenting för den frikostige.
6. Nu och UN.
7. Ny.
8. Antik ämbetsman.
9. Rimmar gott på LME.
11. Sparsam i tätort.
12. Kan man både honung och smör.
14. Uppfostra i vett och sätt.
16. Är tvenne tvistande.
21. Köl.
24. Väger T-divisionens leveranser.
29. Kort hjälperksamhet.

Detta korsord har lösts av

Namn: _____

Tj.st.: _____

GGG	OOO	DDD	H	H	EEEE	L	GGG
G G O O D D			H	H	E	L	G G
G O O D D			H	H	E	L	G
G O O D D			HHHH		EEE	L	G
G GGG O O D D			H	H	E	L	G GGG
G G O O D D			H	H	E	L	G G
GGG	OOO	DDD	H	H	EEEE	LLLL	GGG

Ö Ö							
öö	n n	sss	k ^k k	aa	rrr		
ö ö	nn n	ss	k ^k	a a	r r		
ö ö	n nn	ss	k ^k	aaaa	rrr		
öö	n n	sss	k ^k k	a a	r rr		

TTTTT	BBBB	L	A	DDD	EEEE	TTTTT
T	B B	L	A A	D D	E	T
T	--- BBBB	L	A A	D D	E	T
T	--- BBBB	L	A A	D D	EEE	T
T	--- B B	L	AAAAA	D D	E	T
T	B B	L	A A	D D	E	T
T	BBBB	LLLLL	A A	DDD	EEEE	T

T-bladet

Nästa nummer av T-bladet utkommer troligtvis i februari nästa år. Artikel-, insändar- och notisförfattare torde sända sina manuskript senast den 25 januari 1972 till TN/T/Fr G. Fagerström.